

Náhodné souhry okolností? - nebo nenáhodné...

Analytická poznámka

Pro začátek holá fakta.

1. před 22 lety, 24. června 1991, v den svátku zednářů (24.6.1717 byla založena první "velká lóže" (britská), 24.6. je pro zednáře také významný svátek, den Jana křtitele, p.p.), vyšla v petrohradském týdeníku "Hodina pik" č. 25 na poslední straně série kreseb (celkem 5) pod společným názvem "Historický piknik". Z kreseb je vidět, že v nich je řeč možná o oznámení od někoho někomu o událostech, které se budou dít v Moskvě během pěti dnů. Po dvou měsících celý svět pozoroval karikaturní liberální puč v Moskvě, který trval 4 dny - od 19 do 22. srpna 1991, ale jak se později ukázalo, puč trval 5 dní - od 18. do 22. srpna. A ačkoliv obětí ze strany liberálů bylo nemnoho (celkem tři - a všichni dostali posmrtně vyznamenání), důsledky těch událostí jsou pociťovány i po dvaceti letech - v Rusku i po celém světě. Za čtyři měsíce po tomto liberálním karikaturním puči přestala existovat světová velmoc č.2 - Sovětský svaz.

2. Dva týdny před tímto "pučem", tj. 5. srpna 1991, vyšla opět v týdeníku "Hodina pik" č.31 na poslední straně další série kreseb, pod společným názvem "Obranný piknik".

Znovu, jako i 24. června 1991, 5. srpna někdo někoho kresbami a textem informoval o nadcházející události, která se bude odehrávat v Rusku v průběhu 13 dnů. O této události - státním převratu v Moskvě - se celý svět dozvěděl teprve za dva roky, na podzim 1993. Konflikt zákonodárné a výkonné moci (Vrchního sovětu RF a prezidenta RF) začal 20. září a skončil 3. října 1993 poté, co byl Bílý dům (nyní budova Vlády RF) obklíčen a rozstřílen z tanků na příkaz prvního liberálního prezidenta RF, B. Jelcina. Státní převrat trval 13 dní a obětí ze strany těch, kdo bránil zákonodárnou moc, bylo tentokrát mnohem více, než za 4 dny liberálního puče dva roky nazpět, a ocenění získali ti vojáci min. obrany a vnitra, kteří se aktivně účastnili ostřelování parlamentu - Vrchního sovětu RSFSR.

3. A ačkoliv jsou tragické události těch dní podrobně popsány v mysticko-filozofickém politickém dedektivním románu "Poslední gambit" (autor V.V.Pčelovod), rozhodli jsme se k nim vrátit ještě jednou, protože ne všechna fakta té doby byla osvětlena, ale hlavně - dnes se objevily nová fakta, které je na asociativní úrovni možné spojit s fakty června-srpna 1991 a při tom se objevuje možnost přijít k novým, konkrétnějším závěrům.

Tak se po 22 letech znovu - v opět ve svátek zednářů - 24. června 2013 na stránkách newsru.com objevila takováto zpráva:

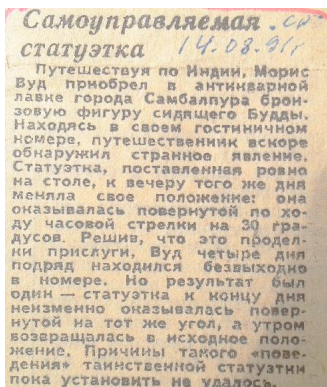
"Múzeum v britskom Manchestri rieši neobvyklú záhadu. Vzácná relikvia sa samovoľne otáča, tou je soška boha Osirisa. Otáčajúca sa socha Osirisa. Záhada či podfuk? Časozberná kamera počas niekoľkých dní zachytila, ako sa približne 25 cm vysoká socha v uzatvorenej sklenenej skrini dáva do pohybu, a pomaly sa otáča chrbtom k návštevníkom. ... " ([zdroj](#))

Nutí to vzpomenout na určité události roku 1991. V srpnu 1991 noviny "Sovětské Rusko" zveřejnily během dvou dnů dvě podivné zprávy, které spolu na první pohled nijak nesouvisí.

13. srpna - "Rekonstrukce Luxorského chrámu":

"Egyptská vláda potvrdila plán rekonstrukce chrámového komplexu v Luxoru. Bylo vyčleněno 5 milionů egyptských liber pro první etapu opravy této hlavní stavby antických Théb, informoval deník "Al-Achram". Jednou z hlavních památek luxorského chrámu je 96 kolosálních sloupů. Ty je nutné zachránit v první řadě. Reliéfy pokryté 20ti metrové kamenné sloupy se začaly v poslední době pod vlivem spodních vod naklánět. Náklon 23 z nich už nabyl nebezpečného rozsahu."

13. srpna - "Rotující soška":

"Cestovatel po Indii Morris Wood získal v antikvariátu města Sambalpura bronzovou figurku sedícího Buddha. Ve svém hotelovém pokoji cestoval brzy objevil zvláštní jev. Soška, postavena na stůl, do večera změnila svou polohu: otočila se po směru hodinových ručiček o 30 stupňů. S podezřením, že to udělal personál, se Wood **čtyři dny nacházel bez přestání v pokoji**. Výsledek byl ale tentýž - soška se ke konci dne pravidelně ocitla pootočená o stejný úhel, a ráno se vracela do výchozího stavu. Příčiny takového "chování" tajemné sošky se zjistit nepodařilo."

Jistě, je možné to vše označit za souhru náhod, ale... není jich nějak příliš mnoho? Wood čtyři dny nevycházel z pokoje a pozoroval podivnou sošku: nespal snad 4 dny vkuse? Informace o této nevýznamné události (Indie je cílem mnoha cestovatelů) se dostává do "Sovětského Ruska" do oddílu "interkurýr".

A přesně za čtyři dny, tj. 18. srpna 1991 začíná podle scénáře daného v kresbách "Historického pikniku" dne 24.6. (významný den pro zednáře), divadelní puč v Moskvě, v jehož důsledku je zničena světová velmoc - SSSR. A ačkoliv v té zprávě je řeč o sošce Buddha a událost sama se odehrávala v Indii, den předtím je publikována zpráva o opravě luxorského chrámového komplexu v Egyptě, který se nachází v jižním centru antického Egypta - Thébách, kde žilo 11 hierofantů, vládců Jižního egypta. (11 hierofantů, vládců Severního egypta, přebývalo v Memphisu, nynější Káhira.) Antický Egypt řídilo 22 hierofantů (v překlad z řečtiny - znajících budoucnost). O jejich činnosti dávají určitou představu kresby "Historického pikniku" a "úklon" té činnosti je fixován na 23 sloupech chrámového komplexu v Luxoru.

4. A o 22 let později (a znovu v den zednářství) se objevuje zpráva o další "samořízené sošce". Tentokrát je řeč ne o bronzové sošce Buddha, ale o kamenné sošce egyptského boha Osirise, a ke zvláštní události (z nějakých důvodů v obou případech pokryté masmédií) dochází ne v hotelu indického města Sambalapur - v pokoji anglického cestovatele Wooda - ale v muzeu anglického města Manchester, nicméně, pokud si pozorně pročítá všechny tři zprávy (dvě ze srpna 1991, jednu z června 2013), a ještě pozorněji se podívá na záznam z kamer otáčející se sošky, je možné pochopit, že zde může jít o informování někoho ve veřejnosti neznámém systému kódování informací.

Co chtějí signalizovat „zasvěceným v něco“ autoři těchto zpráv?

5. "Mnohé věci jsou nám nepochopitelné ne proto, že náš rozum je slabý, ale proto, že podstata věci nezapadá do okruhu našich pojmů" - Kozma Prutkov

Odtud všechny ty podivné zprávy a další komentáře k nim budou pro ty, v jejichž okruh pojmů nespádají pojmy jako Plná funkce řízení či bezstrukturní řízení, informačně prázdnými, protože informace nepadají do prázdna, ale do určitého systému stereotypů. Pokud v podvědomí jedince nejsou stereotypy pro přijetí takové informace, neexistuje pro něj ani sama informace. Na ní zákonitě obrátí pozornost jen ti, koho se bezprostředně týká. A nejen obrátí vnímání, ale budou konat tak, jako by obdrželi direktivně-adresný příkaz ohledně toho, jak konat v té či oné situaci. V porovnání s takovým systémem kódování informací ve veřejných masmédiích jsou všechny systémy ochrany informací ve společnosti založené na kategoriích "tajné", "přísně tajné" atd., jen dětské hry. Proto objevení se na moskevském letišti Šeremetěvo Edwarda Snowdena 23. června, den před svátkem zednářů 24. června, je (v tomto systému kódování) pro určité osoby mnohem významnější informací, než všechna "tajemství", které se sebou Snowden do Ruska přinesl. Přitom, další shoda náhod? Snowden je jednou z postav románu amerického spisovatele Hellera "Hlava 22", z něhož je možné pochopit, že USA žijí pod nadvládou této "hlavy", jejíž číslo se shoduje s počtem hierofantů starověkého Egypta.

Všechny komentáře k této události v různých novinách a na mnohých stránkách s návrhy vládě (vydat do USA, nepoškodit vzájemné vztahy s "přáteli" Američany; dát politický azyl hrdinovi a ukázat prostředníček Američanům) jsou prázdný, bezobsažný a k ničemu nezavazující balast. Proč? Protože ti, koho se ta informace bezprostředně týká, už vědí, co dělat a dělají. Pro ně samotné objevení Snowdena v Rusku 23. června, tj. den před informací o rotující sošce v manchesterském muzeu, den před dnem zednářství je samo o sobě informací, svéobrazný bezstrukturní příkaz o tom, co je třeba dělat. A obsah zprávy je pak informace o tom, proč je to třeba dělat.

6. Ve zprávě se říká, že soška boha Osirise byla vyrobena 1800 let před naším letopočtem, a otáčí se o 180 stupňů. Když je řeč o datech větší dávnosti, obvykle se datují římskými, ne arabskými číslicemi ("soška boha Osirise byla vyrobena v XVIII století př.n.l."). Je však třeba mít na paměti, že máme co do činění se systémem kódování informací, ve kterém jakákoliv odchylka od obvyklého způsobu podání informací hraje zvláštní roli - nutí čtenáře obracet pozornost nejen na obsah, ale i na formu podání. Pro pochopení o čem může jít v daném kontextu řeč, podíváme se na druhou kresbu "Historického pikniku", na které je zobrazena delta Nilu, jehož neexistující přítok s podivným názvem "Nilovna" se odklání od hlavního toku přibližně o 30 stupňů. A znova padá do oka nesoulad označení úhlů od konvencí: nadpis na kresbě je proveden ne arabskými, jako obvykle, ale římskými čísly: XVII stupňů. Ve zprávě 14. srpna se soška Buddhy otáčí o 30 stupňů po **směru hodinových ručiček**, tj. **vpravo**. A v informaci z manchesterského muzea z 24. června 2013 se hovoří o obratu sošky Osirise o 180 stupňů, ale není řečeno na jakou stranu se soška otáčí. Shlédnutím videozáznamu na tomto odkazu <http://newsru.com/world/24jun2013/statue.html> je možné zjistit, že soška boha Osirise se otáčí **proti směru hodinových ručiček**, tj. **vlevo**.

Nyní je možné udělat určité závěry.

Zprávy postupují v určitém systému kódování informací ze zdroje, který je nějakým způsobem spojen s hierofanty starověkého Egypta. Pokud v červnu a srpnu 1991 postoupila varování o možnosti pravého převratu v Rusku - od levého pseudosocializmu k pravému liberálně-buržoaznímu kapitalizmu, jež **nicméně** nikdo doopravdy budovat neměl (obrat vpravo jen o 30 stupňů), to o 22 let později může jít řeč o levém převratu o 180 stupňů, ale tentokrát nejen Ruska, ale celého světa.

O tom, že buržoazní liberalizmus s jeho nenasytnou spotřebou byl kurátory biblické koncepce odsouzen k likvidaci už počátkem 19. století, psal VP SSSR ve svých knihách a analytických publikacích nejednou. Realizace marxistického projektu davo-"elitárního" pseudosocializmu začalo po říjnovém převratu roku 1917 v Rusku pokusy o likvidaci institutu rodiny a osvobození

homosexuálů od trestního stíhání.

Stalin zablokoval realizaci marxistického projektu v Rusku, eliminoval vedení trockistů a samotného Trockého, a obnovil paragraf o postihování homosexuálů v SSSR. Buržoazní liberálové, kteří přišli v roce 1991 k moci, onen paragraf z trestního zákoníku SSSR znovu odstranili.

Po druhé světové válce kurátoři globálního biblického projektu změnili taktiku likvidace buržoazního liberalismu na planetě: ze začátku dali možnost rozvinutým zemím Evropy a Ameriky trochu polevit, tj. vytvořit něco podobného sovětskému pseudosocializmu, ale kvalitativně (ve smyslu materiálního zabezpečení) výše, než v SSSR, posle čehož začali aktivně vnučovat homosexualizmus po celé planetě, tj. ničit institut rodiny - základ každé (i buržoazní) společnosti. Nakolik se jim to podařilo se může přesvědčit z masmédií a ze životních zkušeností každý sám. V našem chápání, libovolná lživá politika - ať "pravého", nebo "levého" stříhu, je odsouzena k "doprovodným jevům", které znehodnotí dosažené výsledky, často až do nabytí protikladné kvality (efekt "opičí pracky").

Vnitřní prediktor SSSR
1-3. července 2013